

Sygn. akt I C 1038/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Dorota Florkowska

Protokolant Sylwia Dubowik

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2013r. w Zgorzelcu

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda Z. W. kwotę 1.102,26 zł (tysiąc sto dwa złote dwadzieścia sześć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 23 września 2011 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od powoda Z. W. na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 138,11 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 1038/12

UZASADNIENIE

Powód, Z. W., domagał się zasądzenia na swoją rzecz od Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 3.102,26 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 września 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania wskazał, iż w dniu 23 lutego 2011 r. zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia lokalu użytkowego, znajdującego się przy ul. (...) w B., przy ustaleniu sumy ubezpieczenia w kwotach po 2.000,- zł dla zdarzeń ubezpieczeniowych w postaci stłuczenia szyb i aktów wandalizmu. W dniu 9 sierpnia 2011 r. – na skutek wandalizmu – poniósł szkodę w postaci: zniszczenia drzwi antywłamaniowych, uszkodzenia okna, zewnętrznej żaluzji wraz ze stolarką otworową oraz stłuczenia szyb. Tytułem odszkodowania strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 897,74 zł, która nie była wystarczająca dla odtworzenia utraconego mienia. Powód zakupił i zamontował nowe drzwi i okno, co wiązało się z kosztem na poziomie kwoty 4.543,99 zł. Pozwem domaga się wyrównania wydatków związanych z likwidacją szkody do kwoty 4.000,- zł, która stanowi łączną sumę ubezpieczenia z tytułu stłuczenia szyb i wandalizmu.

Odpowiadając na powyższe żądanie, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda należnych jej kosztów procesu. Zarzuciła, iż wysokość odszkodowania ustaliła w oparciu o sporządzony w toku postępowania likwidacyjnego operat szacunkowy, określający wysokość szkody na III kwartał 2011 r.. Zarzuciła także, iż przedłożone przez powoda faktury wystawione zostały w I kwartale 2012 r., czyli ponad cztery miesiące po

dacie zdarzenia. Strona pozwana podkreśliła, iż w toku postępowania likwidacyjnego nie stwierdzono, by szyba w oknie została stłuczona w czasie zdarzenia z dnia 9 sierpnia 2011 r., zatem powodowi nie przysługuje odszkodowanie z tego tytułu. Wskazała, iż powód nie przedstawił wykazu wykonanych robót, zaś wysokość kosztów przedstawionych przez powoda została zawyżona, co uzasadnia ograniczenie odszkodowania do wysokości wynikającej z kosztorysu (§18 ust. 7 o.w.u.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 24 lutego 2011 r. do 23 lutego 2012 r. strony łączyła umowa ubezpieczenia, którą objęty był lokal użytkowy położony w B. przy ul. (...). W zakresie ubezpieczenia mieściły się zdarzenia ubezpieczeniowe w postaci stłuczenia szyb oraz wandalizmu, przy czym górna granica odpowiedzialności strony pozwanej – w przypadku obu zdarzeń – zamykała się kwotą 2.000,- zł. Zawierając umowę ze stroną pozwaną powód wykupił franszyzę redukcyjną, ponosząc z tego tytułu dodatkową opłatę w kwocie 50,- zł.

(dowód: polisa ubezpieczenia nr (...), k. 7, wniosek o ubezpieczenie, k. 8)

Zgodnie z ogólnymi warunkami (...) stanowiącymi załącznik do łączącej strony umowy – zdarzenie w postaci wandalizmu, polegające na celowym, umyślnym uszkodzeniu lub zniszczeniu lokalu (przestrzeni wyodrębnionej z budynku za pomocą przegród budowlanych wraz z wbudowanymi instalacjami, urządzeniami budowlanymi oraz zainstalowanymi na stałe elementami wykończeniowymi, stanowiącymi całość techniczną i użytkową) nie obejmowało szkód polegających na stłuczeniu szyb (§2 pkt 6 i §4 ust. 2 pkt 7 owu). Pojęciem stłuczenia szyb objęte było pęknięcie lub rozbitcie szyb zamontowanych lub zainstalowanych na stałe zgodnie z ich przeznaczeniem, a w ramach sumy ubezpieczenia z tego tytułu strona pozwana odpowiadała także za koszty oszklenia zastępczego, obróbki powierzchniowej ubezpieczonego szkła, ustawienia rusztowań lub dźwigu i naprawy – w związku z wybiciem szyby – uszkodzonych elementów mocujących szybę w ramie.

Strona pozwana zobowiązała się do pokrycia udokumentowanych kosztów poniesionych na naprawę uszkodzonego przedmiotu ubezpieczenia, jednakże do jego wartości z dnia wystąpienia zdarzenia (maksymalnie do sumy ubezpieczenia ustalonej w umowie) oraz do wypłaty odszkodowania na podstawie przedłożonego przez powoda kosztorysu lub rachunków potwierdzających poniesione koszty wraz z wykazem wykonanych robót. Strona pozwana zastrzegła prawo do weryfikacji przedłożonych przez powoda kosztorysów i rachunków co do zasad, zakresu robót i wysokości kosztów na podstawie publikacji cenowych o zasięgu ogólnopolskim, do szacowania kosztów robót budowlano-remontowych według średnich cen stosowanych w robotach budowlanych na danym terenie (§18 ust. 3,6 i 7 owu), a nadto prawo do wypłaty odszkodowania na podstawie opracowanego przez siebie kosztorysu, w przypadku nieprzedstawienia przez powoda powyższych dokumentów (§18 ust. 8 owu). Strona pozwana zobowiązała się do wypłacenia powodowi odszkodowania w terminie 30 dni liczonych od daty zawiadomienia o szkodzie.

(dowód: ogólne warunki ubezpieczenia (...), k. 37-49)

W dniu 9 sierpnia 2011 r. – podczas próby włamania do lokalu powoda – doszło do celowego, umyślnego zniszczenia żaluzji zewnętrznej oraz drzwi wejściowych antywłamaniowych, wymagającego ich wymiany, a nadto do stłuczenia szyby w oknie i zarysowania drugich z drzwi wejściowych do lokalu.

(dowód: protokół szkody wraz z dokumentacją fotograficzną w aktach szkody na nośniku CD, k. 26)

Pismem z dnia 17 sierpnia 2011 r. strona pozwana potwierdziła przyjęcie zgłoszenia szkody przez powoda i zleciła wykonanie oględzin nieruchomości (...) s.c. w O.. W protokole szkody zalecono wymianę wkładu okiennego (szyby), wymianę rolety antywłamaniowej, wymianę drzwi wejściowych antywłamaniowych (oznaczonych nr I w protokole) oraz malowanie drzwi wejściowych (oznaczonych nr II w protokole). Powód nie kwestionował treści protokołu szkody.

(dowód: pismo z dnia 18 sierpnia 2011 r. oraz protokół szkody w aktach szkody na nośniku CD, k. 26, zeznania powoda Z. W., k. 66 verte)

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2011 r. strona pozwana odmówiła powodowi wypłaty odszkodowania wskazując, iż ochroną ubezpieczeniową nie została objęta kradzież z włamaniem. Powód wniósł odwołanie od decyzji strony pozwanej.

(dowód: decyzja z dnia 23 sierpnia 2011 r. i odwołanie powoda w aktach szkody na nośniku CD, k. 26)

Decyzją z dnia 4 października 2011 r. – po rozpatrzeniu odwołania powoda – strona pozwana uznała swoją odpowiedzialności odszkodowawczą za skutki wandalizmu i wypłaciła powodowi z tego tytułu kwotę 897,74 zł.

(dowód: decyzja z dnia 4 października 2011 r., k. 12)

Powód wstawił nowe drzwi antywłamaniowe (2 szt), okno plastikowe i żaluzję zewnętrzną. Koszt zakupu drzwi zamykał się kwotą 750 zł (dwóch sztuk – łączną kwotą 1.500,- zł), zaś ich montażu – kwotą 350,- zł (dwóch sztuk – łączną kwotą 700,- zł). Koszt zakupu okna zamykał się kwotą 966,01 zł, zakupu żaluzji zewnętrznej – kwotą 828 zł, ich montażu – kwotą 550,- zł.

(dowód: faktury VAT, k. 13-15)

Sąd zważył, co następuje:

Wobec tego, że przepisy kodeksu cywilnego (art. 805 kc i następne) nie regulują szczegółowo całokształtu kwestii związanych z ubezpieczeniem – w każdym z jego rodzajów – szczegółowe postanowienia dotyczące konkretnego ubezpieczenia ustalane są w ogólnych warunkach ubezpieczenia.

W sprawie niesporne jest, że w ramach łączącej strony umowy ubezpieczeniowej zakres ryzyka ubezpieczeniowego obejmował szkodę wynikłą wskutek wandalizmu i stłuczenia szyb, a górna granica odpowiedzialności strony pozwanej – w przypadku każdego z tych zdarzeń – zamykała się kwotą 2.000,- zł. Niewątpliwie podczas próby włamania do lokalu powoda, która miała miejsce w dniu 9 sierpnia 2011 r., doszło do umyślnego (celowego) zniszczenia i uszkodzenia jego mienia (czynu relatywnie często występującego jako czyn współkarany następczy z kradzieżą z włamaniem), a więc do opisanego w ogólnych warunkach ubezpieczenia (...) wandalizmu. Zresztą, w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana uznała co do zasady swoją odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki zdarzenia z dnia 9 sierpnia 2011 r., które zakwalifikowała właśnie jako akt wandalizmu (vide: decyzja z dnia 4 października 2011 r., k. 12).

Daleko idącym zniszczeniom uległy drzwi wejściowe antywłamaniowe i żaluzja zewnętrzna, na co wskazuje treść protokołu szkody (sporządzonego na podstawie oględzin likwidatora) oraz dokumentacja fotograficzna. W protokole szkody elementy te zostały zakwalifikowane do wymiany. Drugie z drzwi wejściowych do lokalu zostały jedynie zarysowane, co widoczne jest na zgromadzonej w sprawie dokumentacji fotograficznej (nośnik CD, k. 26), a uszkodzenie to zakwalifikowano w niekwestionowanym przez powoda protokole szkody do naprawy – pomalowania ich powierzchni. Niezasadnym zatem byłoby obciążenie strony pozwanej kosztami ich zakupu (750 zł – faktura na k. 13) i wymiany (350,-zł – faktura na k. 15), skoro nie były one następstwem przedmiotowego zdarzenia (art. 361§1 kc). W zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym nie znajduje poparcia zarzut strony pozwanej, iż w trakcie zdarzenia z dnia 9 sierpnia 2011 r. nie doszło do stłuczenia szyby. Do innych wniosków prowadzi analiza dokumentacji fotograficznej oraz treści protokołu szkody, w którym stwierdzono brak jednej warstwy wkładu okiennego (szyby) i zarysowania drugiej z warstw, zalecając jednocześnie wymianę wkładu. Jak wynika z zeznań powoda, rama okna nie uległa uszkodzeniu, jednakże jej demontaż konieczny był przy wymianie żaluzji zewnętrznej, a co za tym idzie także ponowny montaż tejże ramy okiennej. Twierdzenia powoda w tym zakresie potwierdza dokumentacja fotograficzna, z której niewątpliwie wynika, iż uszkodzona roleta nie była roletą natynkową zewnętrzną (montowaną na elewacji budynku i nie wymagającą demontażu okna przy jej wymianie), albowiem jej skrzynia nie jest na zdjęciach widoczna. Powód wskazał, iż skrzynia żaluzji zintegrowana była z ramą okienną (k. 66 verte), za pomocą listwy adaptacyjnej (co z kolei wynika z dokumentacji fotograficznej). Zeznania powoda oraz dokumentacja fotograficzna wskazują zatem,

iż uszkodzona żaluzja zewnętrzna wykonana była w systemie nakładanym, polegającym na montażu rolety i ramy okiennej jako zestawu we wnęce okiennej, a stosowanym w trakcie wymiany stolarki okiennej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał za uzasadnione dla usunięcia przedmiotowej szkody – w ramach ryzyka ubezpieczeniowego w postaci wandalizmu – koszty: zakupu drzwi antywłamaniowych (1 szt x 750,- zł – faktura (...) nr (...)), zakupu żaluzji zewnętrznej (828,- zł – faktura VAT nr (...)), montażu drzwi (1 szt x 350,- zł – faktura VAT nr (...)) oraz montażu rolety wraz z ramą okna (550,- zł – faktura VAT nr (...)) – w łącznej wysokości 2.478,- zł. Przy czym, należne powodowi odszkodowanie zamykające się kwotą 2.000,- zł, stanowiącą górną granicę odpowiedzialności strony pozwanej (stosownie do postanowień łączącej strony umowy), należało pomniejszyć o wypłaconą dotąd kwotę 897,74 zł (2.000,- zł – 897,74 zł = 1.102,26 zł).

Zdanie Sądu, przedstawienie wykazu robót przez powoda było zbędne, albowiem koszty, które powód poniósł w związku z likwidacją szkody z dnia 9 sierpnia 2011 r., zostały w dostateczny sposób wyszczególnione w przedłożonych przez niego fakturach. Ponadto, strona pozwana poprzestała wyłącznie na zarzucie zawyżenia przez powoda kosztów napraw, nie popierając tego zarzutu jakimkolwiek dowodem. W sytuacji, gdy powód wykazał, iż poniósł określone wydatki celem naprawienia szkody, to na stronie pozwanej ciążył ciężar dowodu przeciwnego. Strona pozwana, mimo iż zastrzegła sobie prawo do weryfikacji przedłożonych przez powoda rachunków (§18 ust. 7 owu), nie wskazała w toku procesu, czy i w jaki sposób dokonała tej weryfikacji. Nie wykazała także, iż przyjęcie cen z daty poczynienia przez powoda wydatków prowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia po jego stronie. Zdaniem Sądu, pomiędzy datą szkody a datą dokonanych przez powoda napraw, tj. III kwartałem 2011 r. i I kwartałem 2012 r., nie doszło do tak znacznego upływu czasu, który uzasadniałby przyjęcie za podstawę ustalenia odszkodowania cen z innej daty.

Mimo, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na ustalenie, iż w dniu 9 sierpnia 2011 r. doszło do zdarzenia ubezpieczeniowego w postaci stłuczenia szyby, Sąd nie miał podstaw do zasądzenia z tego tytułu odszkodowania, albowiem powód nie wykazał jaki koszt wiązałby się ze wstawieniem samej szyby. Zgodnie z treścią ogólnych warunków umowy (...), w ramach sumy ubezpieczenia z tego tytułu strona pozwana odpowiadała wyłącznie za koszty oszklenia, obróbki powierzchniowej ubezpieczonego szkła oraz naprawy – w związku z wybiciem szyby – uszkodzonych elementów mocujących szybę w ramie. Odpowiedzialność z tego tytułu nie rozciągała się natomiast na koszt wymiany ramy okiennej, czy też wstawienia nowego okna.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc przyjmując, iż w opóźnieniu strona pozwana pozostawała o upływie 30 dni od daty zgłoszenia szkody (§19 ust. 6 owu), przy czym opóźnienie to było przez stronę pozwaną zawinione, wobec niczym nieuzasadnionej odmowy wypłaty odszkodowania (vide: decyzja z dnia 23 sierpnia 2011 r.). Ponadto strona pozwana nie wykazała, by pomiędzy III kwartałem 2011 r. a I kwartałem 2012 r., doszło do wzrostu cen uszkodzonych elementów (vide: wyrok SA w Poznaniu z dnia 22 stycznia 2013 r., I ACa 1158/12, wyrok SA w Warszawie z dnia 12 października 2012 r., I ACa 423/12).

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 kpc. Powód utrzymał się ze swoim roszczeniem w 35,53%, zatem winien był pokryć udział wynoszący 64,47% całości poniesionych przez strony kosztów (64,47% x 1.300,- zł = 838,11 zł), na które składały się: opłata od pozwu w kwocie 100,- zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 600,- zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej w kwocie 600,- zł (vide: postanowienie SN z dnia 21 stycznia 1963 r., III CR 191/62, postanowienie SN z dnia 31 stycznia 1991 r., II CZ 255/90 i wyrok SN z dnia 21 lutego 2002 r., I PKN 932/00), poniósł natomiast koszty w łącznej wysokości 700,- zł.